

Nakon CIN-ovog pisanja Milica Marković izgubila pravo na stan

Presuda Okružnog suda u Bijeljini, kojom je Milici Marković dato pravo vlasništva nad stanom u Bijeljini, ukinuta je konačnom revizijom Vrhovnog suda Republike Srpske (RS) koja je donesena u martu ove godine.

Novinari CIN-a su u priči „Besplatan stan za Milicu Marković skupo platili građani“ otkrili da je petosoban stan za Marković mimo zakonskih procedura u potpunosti plaćen javnim novcem.

U reviziji Vrhovnog suda je navedeno da nijedan materijalni dokaz ne upućuje na to da je Republička direkcija za robne rezerve RS-a platila stan za Marković, što je CIN detaljno opisao u svojoj priči.

„Nije propisana mogućnost sticanja prava svojine na stanu koji se obezbjeđuje za potrebe poslanika i funkcionera. U konkretnom slučaju, upitna je i sama potreba rješavanja stambenog pitanja tužiteljice, kod činjenice da ona, po sopstvenom priznanju, predmetni stan ne koristi za stanovanje“, navedeno je u presudi Vrhovnog suda.

Uz to što će morati vratiti stan, Marković će platiti i troškove postupka i revizije od skoro 11.000 maraka.

Marković je sredinom 2000. godine, kao tadašnja poslanica Srpskog narodnog saveza u Narodnoj skupštini RS-a, tražila od premijera Milorada Dodika da joj Vlada RS-a kupi stan.

U Bijeljini je pronašla privatnu građevinsku firmu „Welting“ sa kojom je potpisala ugovor o udruživanju sredstava. U njemu je pisalo da ona plaća stan, iako je već tada znala da neće

dati svoj novac. Republička direkcija za robne rezerve RS-a je u dogovoru sa bijeljinskim državnim preduzećem „Drina“ isplatila cijenu iz Ugovora – oko 150.000 maraka.

„Drini“ je preko Direkcije isporučena količina mazuta koja odgovara cijeni stana. Taj mazut je Vlada donirala „Drini“ i platila odmah Direkciji. „Drina“ ga nije trebala plaćati, međutim, na fakturama nije tako pisalo pa je i „Drina“ bila obavezana da plati isti mazut. Direktori Direkcije, „Drine“ i „Weltinga“ su ugovorom o cesiji preusmjerili taj novac iz „Drine“ prema „Weltingu“.

U „Drini“ su pisali da plaćaju mazut, a u „Weltingu“ su pisali da se isplaćuje cijena stana iz ugovora Milice Marković. Nakon što je sve završeno, „Welting“ je Marković izdao lažnu potvrdu kao da je ona platila stan.

U vezi sa ovim događajima i stanom u Bijeljini pred sudovima u RS-u doneseno je ukupno devet presuda.

„Mi smo radili po instrukcijama onog čije su bile pare“, rekao je za CIN tadašnji direktor Direkcije Mirko Nožica, objašnjavajući da je to od njega tražio Dodik koji je odbio razgovarati sa novinarima CIN-a. Dodik je tokom jednog procesa svjedočio i potvrdio da je on tražio da se mazutom plati stan za Marković.

Marković je 2013. godine pokrenula spor protiv „Weltinga“, tražeći vlasništvo nad stanom pred Osnovnim sudom u Bijeljini. Osnovni sud je odbio zahtjev, a Okružni sud je 2015. godine rekao da Marković ipak ima pravo na stan i ona se tada upisala kao vlasnik. Vrhovni sud RS-a je revizijom proces već jednom vratio na početak, a odluke sudova su se ponavljale i u novom procesu.

Prema presudi Vrhovnog suda iz marta ove godine, Marković nema pravo na stan i to je pravosnažna odluka, rekao je za CIN Miodrag Stojanović, advokat „Weltinga“, firme koja je gradila stan.

Iako Vlada RS-a nikada nije bila vlasnik stana, Stojanović kaže da od nje zavisi kome će pripasti 125 kvadrata u centru Bijeljine jer joj je „Welting“ stavio stan na raspolaganje: “To je sad stvar države. Neka sad država da Milici Marković stan. ‘Welting’ (...) veze nema sa tim, ali neće da bude tuženi i da ima odgovornost za bilo šta”.